

стільки мільярдів гривень буде виділено на дошкільну освіту, відповідно до Державної цільової програми розвитку дошкільної освіти на період до 2017 року.

Рожищенський сирзавод влада врятувати не може

Голова Волинської ОДА Борис Клімчук не хоче і не може втручатись у ситуацію, яка склалася на збанкрутілому Рожищенському сирзаводі. За словами губернатора, він просто не має права якось впливати на керівництво заводу, яке, до слова, має київську прописку. «В економіці, в бізнесі головна заповідь — не нашкодь. Адміністративне втручання в бізнес призводить лише до погіршення ситуації. Це поза сферою регулювання навіть губернатора Клімчука. Я можу діяти лише шляхом переговорів», — наголосив він.

На довиборах до Волинської ради перемогли кандидати від «Свободи» та Партії регіонів

На проміжних виборах до Волинської облради перемогли Святослав Боруцький («Свобода») та Роман Микитюк (Партія регіонів). У виборчому окрузі №37 у Луцьку фаворитами були представник «Свободи» Святослав Боруцький і висуванець «УДАРУ» Олександр Лазорко. Тоді як в окрузі №29 у Турійському районі увенчано переміг кандидат від Партії регіонів — керівник Волинської митниці Роман Микитюк.

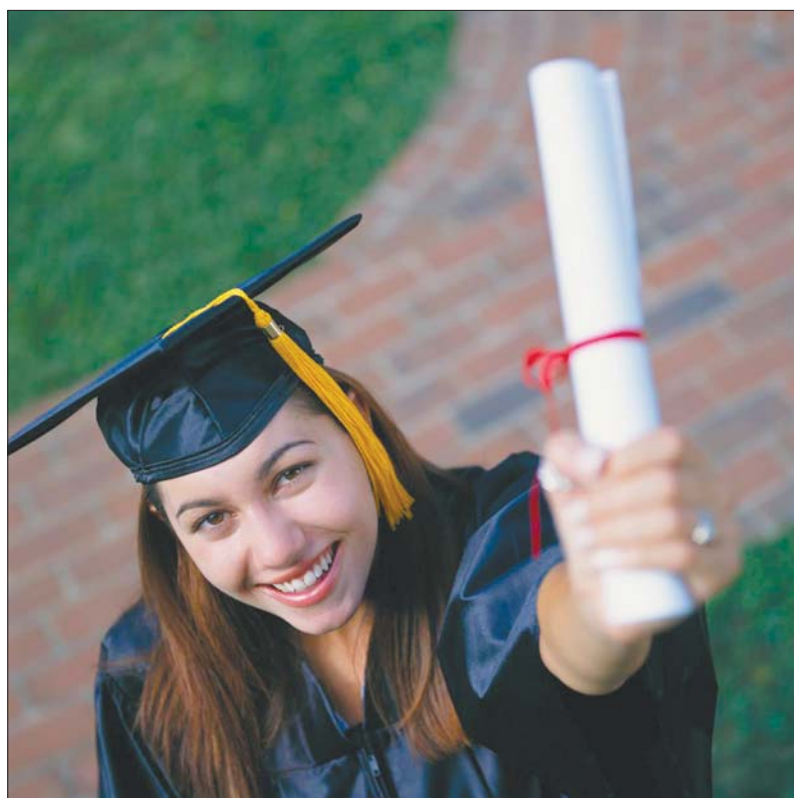
Українці їдуть навчатися до Польщі, бо там не беруть хабарі

Все частіше молоді українці подаються здобувати вищу освіту до Польщі. Когось дратує корупційність вітчизняних навчальних закладів, інші нарікають на відсутність матеріально-технічної бази наших вишів, дехто невдоволений рівнем знань, які можна одержати в Україні, тож як альтернативний варіант обирають польські навчальні заклади. Останні ж у свою чергу з року в рік дедалі активніше полюблюють на українських студентів. Особливо зацікавлені в студентах приватні вузи, які для заохочення спрощують систему вступу та навіть дають можливість отримувати знижки на навчання. «Відомості» досліджували, як можна вступити до вузу в Польщі та чому українська молодь обирає навчання саме там.

Як розповіли у Товаристві польської культури імені Єви Фелінської на Волині, необхідно розрізняти процедуру вступу для осіб із «картою поляка» та для тих, хто її не має. — Власники «карти поляка» мають право вступати до вишів на тих же умовах, що й громадяни Польщі. Цей документ дає право на безкоштовне навчання в будь-якому державному вузі та можливість отримувати стипендію. Натомість іноземці без «карти поляка» такої можливості не мають, — розповідає Олександр Свіца, адміністратор суботньо-недільної школи при товаристві.

Умови вступу та зарахування до польських вишів і перелік документів індивідуальні у кожному закладі. Скажімо, для деяких приватних ВНЗ вистачає лише заяви українською та польською мовами, медичної картки, атестата про повну загальну середню освіту й додатка до нього, на основі якого й відбувається зарахування. Подекуди до всього необхідно пройти ще й співбесіду польською мовою. Та буває, що в недержавних вишах зовсім не цікавляться оцінками в атестаті і зараховують до лав студентів практично всіх охочих лише за результатами співбесіди.

До державних навчальних закладів теж вступають, подавши атестат і пройшовши співбесіду, але більшість вишів потребує ще й серти-

фіката про володіння польською — це офіційне підтвердження знання мови, яке може видати лише єдина спеціальна інституція.

Саме так вступала до Університету Марії Кюрі-Склодовської у Любліні лучанка Анна Мартиненко. Оскільки «карти поляка» дівчина не має, то не мала й права на безкоштовне навчання та стипендію. Тож, освоюючи напрям «Туризм», платить дві тисячі євро на рік.

— Щоб підготуватися до вступу, відвідувала в Луцьку курси польської мови, але не можу сказати, що багато з них узяла. Влітку ще додатково до репетитора бігала. Але зрозуміла: щоб вивчити мову, треба жити в тому середовищі. Тому до Любліна я приїхала ще на початку вересня, хоча навчання розпочинається у жовтні. Ходила на курси польської мови при університеті, заодно знайомилася із містом, проходила таку собі адаптацію. Бо якби

приїхала в жовтні одразу на навчання, то було б аж занадто багато всього нового. Перший місяць був катастрофічним, бо не дуже добре знала мову, але рятувало те, що в Любліні навчається багато українців.

Анна мешкає в приватному гуртожитку, за який сплачує щомісяця 590 злотих. Живе одна в кімнаті в блоці з чотирьох кімнат. Кухня спільна, а вбиральня одна на дві кімнати. Плюс приватного гуртожитку студентка вбачає в тому, що немає жодних проблем із тим, о котрій годині ти повертаєшся чи виходитимеш із помешкання.

Пан Олександр каже, що батькам, які віддали своє чадо вчитися до Польщі, потрібно бути готовим щомісяця витратити на нього близько однієї тисячі злотих. Оскільки найскромніший гуртожиток коштуватиме від 300 злотих на місяць, а ще близько 600 потрібно давати на харчування та кишенькові витрати.

За його словами, батьки вже польських спудеїв переконані: навчання в Україні з різними неофіційними доплатами обійшлося би не дешевше, а то й у рази дорожче.

— У Польщі студентам не треба платити за те, щоб здати екзамен або взагалі вступити, там немає корупції, — продовжує розповідати Анна. Більше до вподоби їй і польська система освіти:

— Тут краще продумали саме навчання. Немає такого, що ти вчишся з понеділка по п'ятницю з 8 до 15 години. Першого семестру в мене були заняття тільки з понеділка по середу. До того ж я мала між парами час, щоб сходити додому чи в кафе поїсти. Я рада, що навчаюся там, хоч українцям і важко, бо поблажок немає і вчителі не рвуться допомагати і натягувати оцінки, — каже Анна. — Це Європа, тут більше можливостей. Так, студенти мають нагоду поїхати працювати в Грецію, а також можуть їхати навчатися на семестр чи рік в іншу країну. Це в межах програми «Еразмус», яку підтримують усі державні виші. При цьому університет надає матеріальну підтримку в розмірі 200-400 євро в місяць.

Загалом навчання в державних ВНЗ Польщі обходиться від однієї до двох тисяч євро на рік. Дешевшим варіантом є приватні навчальні заклади: тут рік навчання може коштувати від 800 євро, залежно від спеціальності. У товаристві при цьому переконують: це не свідчить про низький рівень викладання у таких закладах. Приватні університети у Польщі дуже відрізняються від наших, зазвичай кожен вуз має дуже сильну одну-дві спеціальності.

— Мені розповідали деякі наші студенти, що у приватних вузах буває ще важче навчатися, як у державних. Там досить високі вимоги, кожен заклад дбає про свою репутацію та якість підготовки своїх випускників. Приватні навчальні заклади там також у Болонському процесі, тож дають дипломи європейського зразка, з якими можна продовжити навчання в будь-якому вузі Європи, — каже чільник товариства польської культури Валентин Ваколюк.

Студенткою одного з приватних польських вузів три роки тому ви-

рішила стати волинянка Тетяна Єфімова.

— Документи подавала і в Польщу, і в Україну, але закінчення польського вишу дає міжнародний диплом, що визнаний у 27 країнах Європейського Союзу. Тож тепер навчаюся в Університеті інформаційних технологій і менеджменту в Жешуві на факультеті міжнародних відносин, — розповідає Тетяна. — Навчання порівняно з українськими закладами тут набагато цікавіше, та й підхід інший. Є з чим порівняти тому, що в Луцьку закінчувала коледж. Тут нема такого поняття, як «larówka», тобто хабар. Усе складаєш своїми силами, а якщо не складаєш, то ідеш на переэкзамен. За кожну, до речі, платиш офіційну сплату в деканат.

Навчання коштує 440 злотих на місяць. Але при цьому, незважаючи на те, що це приватний вуз, є можливість зменшити плату за рахунок стипендії.

— Стипендія залежить від твоєї успішності. Наприклад, якщо середній бал 4,0-4,23, то маєш тільки 100 злотих стипендії. Тож якщо я плачу в місяць 440 злотих, то буду платити тільки 340. А вже якщо ти маєш середній бал 4,75 і вище, то можеш отримати 100% стипендії, тобто не платиш за навчання півроку, — подала студентка.

Крім цього, графік навчання такий, що кожен охочий може підробляти. Як розповіла Тетяна, спудеї зазвичай працюють у барах офіціантами, барменами або ж на кухні. Оплата праці там погодинна і в середньому становить шість злотих за годину.

Якщо плануєте їхати до Польщі, щоб і навчатися, і працювати, то у товаристві радять обирати такі міста, як Краків і Вроцлав, а от у Любліні, кажуть, знайти роботу нелегко, оскільки місто студентське і конкуренція неабияка.

Охочим навчатися у Польщі радять зазирнути на сайт www.studyinpoland.pl, де розміщено більшість необхідної абітурієнту інформації. А вже деталі є на сайтах кожного вузу, багато з них має й україномовний варіант.

Ольга УРИНА

Люди з вадами зору отримали речі повсякденного вжитку

У Центрі хірургії ока професора Загурського в Луцьку відбулося вручення важливого для незрячих обладнання. За словами головного лікаря центру Тетяни Єремеевої, мета заходу — привернути увагу населення до проблем незрячих людей. «Люди об'єднувалися і спільно зверталися до громадських організацій по допомогу», — розповіла медик.

Окрім цього, представник ВОО «Генерація успішної дії» Людмила Фурсова повідомила, що отримані речі дуже допоможуть людям із вадами зору. «Спеціалізовані тонометри, градусники — це ті речі, якими вони будуть користуватися щоденно», — зазначила Фурсова. Частина засобів була передана Волинському обласному

центру реабілітації зору. Представниця громадської організації додала, що завдяки об'єднанням незрячих із лютого було відновлено роботу супроводу людей із вадами зору.

Андрій ГЕРАСИМЧУК

На Волині масово вивозять ліс без необхідних документів

Минулого тижня працівники Державтоінспекції Волині виявили факти перевезення лісу без належних документів.

Так, працівники ДАІ Турійського райвідділу під час здійснення нагляду за дорожнім рухом неподалік від села Селень, що на Турійщині, зупинили автомобіль КраЗ-255 під керуванням 48-річного жителя району, який перевозив деревину дуба, осики та сосни. На прохання правоохоронців надати документи на вантаж водій їх показав, але їх достовірність була сумнівною.

Крім того, у селищі Цумань дашники зупинили вантажівку марки «Урал», водій якої перевозив лісоматеріали — 18 хлістів по 12 метрів деревини сосни та берези (14 м³). Під час перевірки документів на вантаж виникла підозра щодо їх недостовірності.

Ласим до лісу виявився і 62-річний мешканець Шацька, який трактором МТЗ-952 перевозив крупляки дуба діаметром 80 см, не маючи належних документів.

Усі затримані транспортні засоби з деревиною доставлені до районних відділів міліції за місцем затримання.

У Луцьку вимагали звільнити Павліченків

Минулих вихідних у Луцьку відбувся Марш підтримки сім'ї Павліченків. Метою громадської акції була вимога звільнити з-під варті Сергія та Дмитра Павліченків і привернути увагу до беззаконня в судовій системі України.

Нагадаємо, у вбивстві судді міста Києва Сергія Зубкова, яке сталося 21 березня 2011 року, звинуватили Дмитра Павліченка та його сина Сергія. Адвокати стверджували, що у слідства відсутні речові докази, тому все у цій справі вирішать свідчення. А на черговому засіданні важливий свідок Олексій Наумець, незважаючи на те, що раніше «впізнав» підозрюваних, заявив, що Дмитро Павліченко не схожий на вбивцю судді Зубкова. За інформацією ЗМІ, на другому протоколі стоїть підпис не Олексія Наумця, а його брата. Також не підтвердили звинувачення інші чотири свідки у суді. Попри це, Дмитро Павліченко був засуджений до довічного ув'язнення, а його старший син Сергій — до 13 років позбавлення волі.

Близько 400 небайдужих лучан зібралося на Марш підтримки Павліченків. Колона активістів пройшла центром міста з банером на захист Павліченків, виголосивши гасла: «Свободу чесним! Свободу Павліченкам!», «Сьогодні Павліченки — завтра ти!», «Один за всіх і всі за одного!» — у напрямку до Головного управління МВС

України у Волинській області.

Під час акції городянам роздавали листівки з закликом до 25 лютого підписати петицію до президента США, щоби на міжнародному рівні звернули увагу на справу засуджених.

Білья управління міліції організатори маршу передали звернення від громадського зібрання міста Луцька до Генерального Прокурора України з вимогою розпочати нове незаангажоване та справедливе слідство у справі Павліченків. Також звернення передали народним депутатам України, які взяли участь у марші.